

A Magyar–Japán Baráti Társaság (MJBT) hírlevele

Szerkesztő: Horváth Alíz (holiza5@gmail.com)

Kedves MJBT-tagok!

Először is ezúton szeretnék mindannyiuknak kellemes ünnepeket és boldog, sikerekben gazdag új évet kívánni. A Kakas éve a kínai asztrológia szerint történelmi változásokat hozó év – Társaságunk életében biztosan így lesz ez, ugyanis 2017-ben ünnepeljük majd fennállásunk 30. évfordulóját! Sok programmal és meglepetéssel készülünk a jubileumi év alkalmából, így érdemes lesz feliratkozni hírleveleinkre, figyelni honlapunkat és Facebook oldalunkat. Természetesen, az eddigiekhez hasonlóan, a Kizunában is hírt adunk majd programjainkról.

Az új év egyben azt is jelenti, hogy közeledik a tagdíjbefizetés időpontja. Ígéretemhez híven minden tagunknak, aki rendelkezik e-mail címmel, emlékeztetőt fogok küldeni januárban, de a biztonság kedvéért a Kizuna ehavi számában összefoglalnék néhány információt.

A tagdíj összege 2017-re is, változatlanul 4000 Ft (diákoknak és nyugdíjasoknak 2000 Ft). Tagdíjukat az alábbi három módon fizethetik be:

1. Bankszámlás befizetés esetén a befizetést/utalást Társaságunk CIB banknál vezetett 10700206-68145022-51100005 számú számlájára küldje. A közlemény rovatban szíveskedjen feltüntetni kedves nevét, különösen, ha nem saját bankszámlájáról utal.
2. Lehetősége van tagdíját internetes formában, PayPalon keresztül is befizetni. Ehhez kérem, látogassa meg a <http://mjbt.hu/tagdijbefizetes/> oldalt.
3. Sárga csekken történő befizetés – minden kedves tagtársunknak, akik csekkes befizetést kérvényeztek belépéskor, decemberben postázzuk a csekket. A befizető rovatban szíveskedjen feltüntetni kedves nevét olvashatóan, mivel a befizetések feldolgozása emberi erővel történik.

2017-es tagdíját akár most is befizetheti, ez esetben azonban ne felejtse el a csekk vagy az átutalás közlemény rovatában feltüntetni a tárgyévét (2017)!

Még egy fontos változás zajlik majd 2017-ben, méghozzá az, hogy sok magánszemélynek nem kell többé adóbevallást készítenie, azt a NAV automatikusan elkészíti helyette. Ez azonban nem jelenti azt, hogy adónk 1%-áról nem nyilatkozhatunk a jövőben! Valamennyi magánszemélynek lehetősége van adója 1+1 százalékának felajánlására munkáltatóján keresztül, vagy közvetlenül az adóhivatalnak papíron, illetve elektronikus úton megküldött nyilatkozattal, május 20-ig. Így amennyiben Ön érintett a változásban, de továbbra is szeretné adója 1%-át az MJBT-nek felajánlani, azt január 31. és május 20. között egy egyszerű nyilatkozat kitöltésével megteheti. (A formanyomtatvány várhatóan jövő januártól lesz elérhető, <https://www.nav.gov.hu> oldalon.)

A nyilatkozathoz szükséges adatok:

A kedvezményezett adószáma: 19001102-1-42

A kedvezményezett neve: Magyar-Japán Baráti Társaság

A tagdíjak és az adó 1%-okból befolyt összeg Társaságunk működésének alapját jelentik, hiszen rengeteg költségünk van. Nagyon hálásak vagyunk minden támogatásért, minden adó 1%-ért. Köszönjük, hogy ilyen módon is támogatnak minket és szívből remélem, hogy sok programon találkozhatunk majd személyesen, a 30. évfordulós, jubileumi évben!

Baráti üdvözlettel,

Hajnal Krisztina

főtitkár

fotitkar@mjbt.hu

Programajánló

NÁLUNK... ÉS NÁLATOK?

Vajon miben különböznek és miben hasonlítanak az élet dolgai nálunk és Japánban? A beszélgetések során a szakma legkiemelkedőbb szakértői mondják el az adott témához fűzött véleményüket, gondolataikat.

A havi klubnapok helyszíne a **Nemzetek Háza** (Budapest, VI. Bajza u. 54. földszint).

2017. január 20.

Sajátos film sajátos vetítése

A tavalyi nagy siker után ismét filmvetítés az MJBT klubnapján!

A klubnapon megtekinthető lesz Ujj Mészáros Károly filmje a **Liza, a rókatündér**

A 2015-ös nagysikerű filmet **Farkas György** filmesztétával nézzük végig, aki elkalauzol minket a japán vonatkozású film rejtelseibe. A történet szerint **Liza** Márta néni, a japán nagykövet özvegyének ápolónője a képzeletbeli Csudapesten él, aki mellett megismerkedik a japán zenével, megtanul japánul, ponyvaregényeket olvas és szinte álmvilágban él. Egyetlen barátja Tomy Tani japán táncdalénekes szelleme, akit csak ő lát és hall. Az énekes gyakran szórakoztatja vidám dallamaival. Harmincadik születésnapján Liza kimenőt kér, hogy a Mekkburgerben ünnepelhessen, reménykedve, hogy ott megtalálja a szerelmet, akár kedvenc ponyvaregényének főhősnője. Ez féltékenységre gerjeszti Tomy Tanit...

Fotó: port.hu

2017. február 17.

A muzsika hangja Japánban és Magyarországon

Beszélgetés a japán és a magyar zene sajátosságairól, tradicionális hangszerekről és a zene világról neves közreműködők, többek között **Kenéz László** sakuhacsíművész segítségével. Az est során megszólalnak régi japán és magyar hangszerek is. A klubnap során a következő kérdésekre is választ kaphatunk: Milyen hasonlóságokat mutat a japán és a magyar tradicionális zene? Miért lehet népszerű a Kodály-módszer Japánban? Hogyan jelenik meg a pentatónia a japán és a magyar zenében?

Lezajlott programjaink

2016. szeptember 21-én került sor a már hagyományosnak számító MJBT vacsora est a budapesti Fuji étteremben, amelyről az alábbiakban láthatják Borsányi Klára képes beszámolóját.

Október 21-én nagy sikerrel rendeztük meg havi klubnapunkat, amely Mecsi Beatrix, az ELTE tanszékvezető docense, Dénes Mirjam, a Hopp Ferenc Ázsiai Művészeti Múzeum kurátora, valamint Lázár Mariann, a Károli Egyetem megbízott előadója mutatták be a japán művészet történetét magyar szemmel.

Fotó: Borsányi Klára

A Kecskemét-Aomori körtől kaptuk a hírt, hogy a közelmúltban látogatást tett Kecskeméten Minamizuka Singo, a Csiba Egyetem professzor emeritusa, aki a nyáron a *Japán Kulturális Napok Magyarországon* című eseményt vezette. A professzor, aki évtizedek óta foglalkozik Kelet- és Közép-Európa történelmével, többek között a kecskeméti Leskowsky Hangszergyűjteményt is megtekintette, ahol a közeljövőben Japánban fellépő múzeumvezetővel, Szilágyi Áronnal is találkozott. (Forrás: hiros.hu/tudomany/kultura/kecskem-et-japan-nagykovete-ismet-itthon.)

Október 28-án a Károli Egyetem rendezett színes japán vonatkozású programokat, amelyek számos diákot vonzottak. Az nap során a hallgatók egy 125 darabos szusi-vonatot készítettek, illetve megcsodálhattak egy kimonó-öltöztetési bemutatót is.

Fotók: Borsányi Klára

November 5-én Borsányi Klára és Ballagó Petra tartott nagysikerű furosiki workshopot 8-12 éves gyerekeknek a Deák 17 Galériában.

Fotó: Borsányi Klára

November 18-án, Társaságunk havi klubnapjának keretében Kővári Mariann tartott vetített képes élménybeszámolót és filmvetítést Japánról, *Cseresznyevirágzás 2015* címmel.

Fotó: Borsányi Klára

November 25-én tartották az ELTE-n a Japán tanszék megalapításának 30. évfordulóját, amelyet egy tartalmas tudományos konferencia és fogadás keretében ünnepeltek meg. A jeles napon köszöntő beszédet mondott Koszuga Dzsuncsi, Japán magyarországi nagykövete.

Fotók: Borsányi Klára

Beszámoló

Ikebana Rovat

Az ezerarcú bambusz

Kadomacu egy
bevásárlóközpont előtt

A régi kínaiak megfigyelték, hogy télen, amikor a legtöbb növény elhervad, a bambusz, a fenyő és a japánszilva továbbra is él és virul. Ezért ezt a három növényt elnevezték a „három téli barátoknak” (*szaikan no szan’jú*, 歲寒三友) és az évek során a konfucianizmusban a biztonság és a folytonosság szimbólumává váltak. Az ázsiai kultúrkörben a három téli barát kedvelt motívum a képzőművészetben, Japánban *sócsikubai* (松竹梅, fenyő-bambusz-szilva) néven ismertek. Cikksorozatomban korábban már bemutattam a fenyőt és a japánszilvát (*ume*) is, így mi sem volt természetesebb, hogy idén télen végre a bambuszciról (*take*, 竹) is szót ejtsek. Annál is inkább, mivel a bambusz az újévi ünnepkör egyik kedvelt díszé is: a bejáratok elé helyezett *kadomacu* (門松) úgy készül, hogy három szál bambuszt fenyővel díszítenek és szalmakötéssel kötnék körbe. A

kadomacu a sintó hiedelmek szerint ideiglenesen különböző jó szerencsét hozó isteneknek ad otthont az év eleji időszakban.

A bambusz örökzöld növény, így szinte természetes, hogy a téllal asszociáljuk. Ennek ellenére a japán kultúrában mégsem kötődik kizárólagosan a télhez: a bambuszrügy a tavasz, a zöld bambusz és a hulló bambuszlevelek a nyár, míg a „bambusz tavasza” az ősz szimbóluma és egyben őszi évszakszó a költészetben. A „bambusz tavasza” kifejezés azért alakult ki, mert a bambusz ősszel hoz friss leveleket, míg tavasszal friss hajtásokat, így olyan, mintha számára az ősz lenne a tavasz és a tavasz az ősz. És ez csak egy rengeteg érdekes biológiai sajátossága közül. A bambuszt úgy szaporítják, hogy egy, az anyanövényről leválasztott gyökérdarabot elültetnek, mert gyökerei a föld alatt azonnal szétfutnak minden irányba és ezekről nőnek ki a friss hajtások. A hajtások aztán négy-hat hét alatt megnőnek teljes magasságukra és érdekes módon éjjel sokkal gyorsabban nőnek, mint nappal – a tudománynak még nem sikerült ennek miéértjére magyarázatot találnia. A bambuszerdők tehát

Bambuszerdő (Arasijama, Kiotó)

valójában egy-egy óriási bambusztelepet jelentenek, melyek ezernyi apró gyökérrel kötődnek egymáshoz a föld alatt. Ebből következik az is, hogy a száruk nagyon közel nőnek egymáshoz: egy bambuszerdő sűrű és sötét, a nap fénye nemigen hatol el a talajszintig.

A bambusz körüli titokzatosságok egyike, hogy egyes egyedek egész éven át virágoznak. Senki sem tudja, mi ösztönzi a virágzást: míg egyes bambuszfajták virágzása időszakos, másoknál környezeti körülmények, szárazság vagy egyéb stressz idézi elő. A növény virágzása 2-7 évig is eltarthat, amely bizonyos fajokat annyira megvisel, hogy a magok beérése után el is pusztulnak. Ez főleg az óriás fajokra jellemző, de szerencsére nagyon ritkán, 40-120 évenként fordul elő. A fajok zöme túléli a virágzást, és bár a virágzott szárak elpusztulnak, a telepek a gyökerekből ismét kihajtanak. Mivel a bambusz termése a mezei egér egyik fő tápláléka egy nagymértékű bambuszvirágzás az egerek nem kívánatos elszaporodásához is vezethet, amely a régi időkben éhínségbe is taszíthatott egy falut. Innen származik az a japán népi hiedelem, hogy a bambuszvirágzás a balszerencse előfutára.

Bár sokan hiszik a bambuszt, hogy fafajta, valójában nem más, mint egy nagyra nőtt fűféle. Éppen ezért nincsenek évgűrűi, sőt, a bambuszok többségének szára belül üreges. Szárának színe igen változatos lehet: leggyakoribb a zöld szín, de a sárgától a bíboron át egészen a feketéig sokféle szín és árnyalat előfordul. A fiatal szár alapszíne azonban általában zöld: ez az a zöld bambusz, amelyet a július 7-i tanabata fesztiválon feldíszítenek az ún. *tanzakuval*, azaz kis színes papírcsíkokkal, amikre kívánságokat írnak. A bambuszt és a dekorációt gyakran vízre bocsátják, esetleg elégetik éjfél körül vagy másnap, a fesztivált követően.

Sintó tisztító rituálékon egész évben alkalmazzák: mivel örökzöld és nyílegyenesen tör fel az ég felé megtisztulást hozó növényként tartják számon a *szakakival* (神, *Cleyera japonica*) együtt. Építkezéseken, az ún. első kapavágás ünnepélyes ceremóniáján a megtisztításra váró terület négy sarkába zöld bambuszt (*imidake*, 斎竹) állítanak és kötéllel kötik őket össze, melyről fehér, cikkcakk alakúra vágott papírok lógnak le.

Nem csak a vallási gyakorlatiban alkalmazzák azonban a mindennapokban, hanem az élet szinte minden területén. Üreges felépítése, hajlékonysága valamint elhanyagolható súlya rendkívül sokoldalú felhasználásra ad lehetőséget. Készíthető belőle kerítés, kosár, kötél, bútor, hangszer (pl. a *sakuhacsi*), sportfelszerelés (pl. íj, bambuszkard, síléc), de akár ékszer vagy legyező is. A bambusz szárát alkotó rostokat a textilipar mint szálanyagot hasznosítja, a vegyipar pedig cellulózt nyer ki belőlük, melyből viszkózzsálat készítenek, szintén textilipari felhasználásra.

Emellett a bambusz ehető is – nem csak az óriáspandák számára. A bambuszrügyet (*takenoko*, 竹の子 v. 筍) talán már nálunk sem kell bemutatni senkinek, sok supermarketben kapható nálunk is konzerv formájában. Az ázsiai konyhában a bambuszrügy igen kedvelt alapanyag, Japánban elsősorban forró téstalevesek feltéteként és egytálételekben alkalmazzák. Bizonyos bambuszfajták rügyéből még teát is készítenek. A hagyományos ázsiai gyógyászatban általában levelét vagy szárát alkalmazzák, elsősorban lázcsillapító hatása miatt.

A bambusz tehát rendkívül sokoldalú: egyszerre dísz- és haszonnövény, egyszerre játszik spirituális és nagyon is gyakorlatias szerepet, egyszerre étel és gyógyszer, embereket és állatokat táplál és mindeközben csupa rejtély. Nem meglepő, hogy Ázsia egyik legkarakterisztikusabb növényévé vált az évszázadok során. Nekünk pedig jó hír, hogy mivel már nálunk sem megy ritkaság számba, nekünk sem kell messzire mennünk egy kis japán újévi hangulatért.

Kadomacu Hakonében

Hajnal Krisztina

Hírek a Magyar Origami Kör életéből

A Magyar Origami Kör 2016. augusztus 14-én tartotta éves közgyűlését. Ennek keretében Villányi Mariann elnök bejelentette, hogy a 2006 óta vállalt megbízatásáról lemond. A tagok nevében Wogerné Sági Judit megköszönte Villányi Mariann önkéntesen végzett tevékenységét és emlékül egy szép ajándékot adott át. Villányi Mariann köszönetet mondott az évek során kapott segítségért, a csapatmunkáért. A Közgyűlés új elnököt választott Wogerné Sági Judit személyében. A változások átvezetése folyamatban van, várjuk a bírósági jóváhagyást.

Az elmúlt időszak bővelkedett origamis eseményekben. Országszerte sok érdekes program szerveződött ősszel az Origami Világnapok kapcsán. Az idei fő téma egy közös alkotás létrehozása volt.

A Magyar Televízió Család-barát magazinjába évek óta meghívást kapunk. Idén halottak napja alkalmából volt téma az origami, Szadako Szaszaki története kapcsán beszéltünk az 1000 origami daru jelentéséről és gyerekekkel mécseseket hajtogattunk. A műsor itt látható, az origami kétszer is szóba kerül: <http://www.mediaklikk.hu/video/csalad-barat-2016-11-02-i-adas/>

A Petőfi TV Japán estjének egyik témája szintén az origami volt, melyet itt lehet megnézni:

<http://www.petofilive.hu/video/origami-hobbyi-vagy-muveszet/>

Az Iparművészeti Múzeum Nagytétényi Kastélymúzeuma idén ismét iparművészeket kért fel művészi karácsonyfák díszítésére, amelyek advent idején a történelmi bútorok közé állítva láthatók. A Magyar Origami Kör alkotói negyedik alkalommal készültek erre az izgalmas felkérésre. Idén szívmodellek dominálnak az ezüst és lila színbe öltöztetett fenyőfán. Reméljük, hogy az idei origami karácsonyfát úgy fogják szeretni a látogatók, mint a korábbi évek fáit. Várunk szeretettel mindenkit!

Karácsony közeledtével megszorodtak a felkérések, nagyon sok helyen tartunk adventi kézműves foglalkozásokat, nemcsak origami tematikában.

Villányi Mariann

Érdekesség

Kalocsai hímzőnők Nagójából

Párniczky Józsefné, Ilonka néni
Fotó: Fehérvári Hét

Párniczky Józsefné, azaz Ilonka néni, köztiszteletben álló székesfehérvári népművész mester, levélben kereste meg társaságunkat idén augusztusban, azért, hogy beszámoljon egy különleges barátságról, amelyet csaknem két évtizeddel ezelőtt kötött egy japán házaspárral, Iszomuráékcal. Iszomura Takudzsi, gépészmérnök, a Denso Kft. igazgatóhelyetteseként dolgozott Székesfehérvárott a kilencvenes évek végén. Magyarországra felesége, Jaszuko is elkísérte.

„1997-ben jöttek Magyarországra – mesélte Ilonka néni. – Jaszuko azonnal elment a polgármesteri hivatalba és hiteles „népművészt” keresett. Ott megkapta a címet. Felkeresett s azon nyomban megállapodtunk a tanulásban. Az első órán már barátnőiből kis szakkört szervezve várt. Háznál találkoztunk, átlag öt-hat személlyel vettek részt szívvel-kézzel a munkában.”

Nem csoda, hogy a Polgármesteri Hivatal Ilonka nénihez irányította Jaszukót, ő ugyanis nem akárci. A Fejér megyei hímző művészet nagyasszonyának is nevezett, maholnap 90. életévét betöltő Ilonka néni két hímzőkört is vezetett Székesfehérvárott hosszú évtizedeken át és 1985 óta a Burda Anna című divatlap külső munkatársa is volt, de emellett tagja a Magyar Történelmi Társulatnak és a Magyar Néprajzi Társaságnak is. Ilonka néninek köszönhető, hogy Fejér megye népművészeti mintakincsét feltárták: korábban ugyanis ez egy fehér folt volt a néprajzkutatásban, ő azonban három könyvet is írt a témában. Népművészként, gyűjtőként, pedagógusként rengeteg emberhez hozta közelebb a magyar népművészetet az évek során. Így volt ez a kis japán szakkör tagjaival is.

„A „csoport” ellenére egyénileg foglalkoztam velük. Nagyon érdeklődők, „szomjasak” és dicséretesen szorgalmasak voltak. A magyar népművészet főbb vonásait, a különböző tájegységek (és Fejér megye) jellegzetes vonásait és öltéseit s azok üzenetét gyakoroltuk együtt. Jaszuko mellé felzárkózott leggyakrabbi háziasszonyunk, a tündéri Szaito Terumi is. Öröm volt

velük foglalkozni, vidáman és eredményesen teltek óráink a nyelv helyett a magyar nép művészetének szépsége és a századok túlélő hagyomány kezeket összefogó ereje segített. Többen bekapcsolódtak szakköreink életébe, még a kiállításon is részt vettek. Négy hölgyet sikerült „bedolgozni” a csipkeverő és szövő szakkörökbe is, ahol dicséretes eredményt értek el.”

2000 decemberében Iszomura Takudzsi nyugdíjba vonult, így a házaspár hazatért Japánba. Előbb azonban közös kiállítást tartottak a székesfehérvári Barátság Házában. Jaszuko magyar történelmi hímzéseket készített (asztali futót, melynek eredetije 1770-ből, Lónyai Zsuzsanna kelengyéből való, oltárterítőt 18. századi minta alapján, felvidéki úri hímzést a 17. századból...), míg Takudzsi olajfestményeket festett. Egy a Fehérvári Hétben megjelent interjúban így nyilatkozott: *„Minden szabadidőnkben világot látunk, az országot járjuk, a múzeumokat, képtárakat mindenhol felkeressük. Megfestettem a balatoni őszt, a Bory-várat, a téli Sümeget, Pannonhalmát, a kilenclyukú hortobágyi hidat, a debreceni virágkarnevált, de egy bakonycsérnyi mezei bogáncs is témája lett egyik képemnek.”*

Iszomura Jaszuko és Takudzsi
Fotó: Fehérvári Hét

Magyar baba
(Olajfestmények)

Takuji Isomura

Palóc
(Magyar kézimunkák)

Yasuko Isomura

A 2 és fél éves magyarországi tartózkodásom alatt sokaktól kaptam segítséget, törődést, mely lehetővé tette számomra, hogy tartalmas napokat tölthessek el az Önök országában.

Szeretnék ezért köszönetet mondani.

A feleségemmel közös magyarországi emlékeinket olajfestményeken, kézimunkákon örökítettük meg. Remélem, sokan meg fogják tekinteni, és így ez lehet az utolsó meghatározó élményünk Magyarországról.

Sok köszönettel:

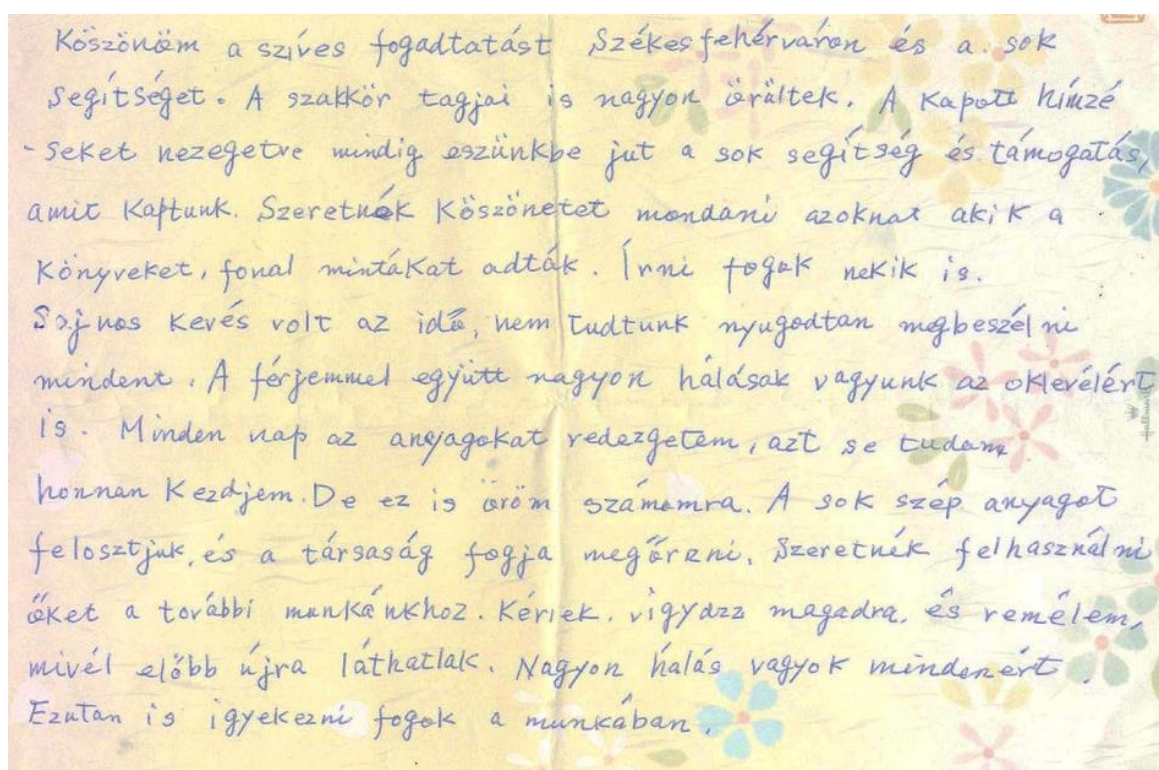
Takuji Yasuko

TAKUJI - YASUKO házaspár

Az Iszomura házaspár kiállításának megnyitójára szóló meghívó

Az Iszomura házaspár szeretett Magyarországon élni. Jaszuko egyenesen így nyilatkozott a Fehérvári Hétnek: *„Jobban szeretünk itt lenni, mint Japánban, mert itt nincs olyan zsúfoltság, kevesebb az ember és több a virág, a fa.”* És persze a magyar ételeket is nagyon szerették, különösen a gulyást és a finom magyar borokat. *„Férjem imádja a diós palacsintát – mesélte Jaszuko egy 2002-es látogatása alkalmával a Fejér Megyei Hírlapnak –, amit Magyarországon kóstolt először és szeretett meg. Ilonka jóvoltából diót is viszek neki, még hozzá nem akármilyet, a család 100 éves diófájáról való termést. Ennek is története van, mint a több százéves hímzéseknek.”*

Magyarország iránti szeretetük hazatérésük után sem halványult bennük, azóta is sok közös kiállítást tartottak otthonukban, Nagojában. Amit Takudzsi nem tudott megfesteni Magyarországon, azt lefotózta, így azóta is egyre újabb és újabb képei készülnek, de persze Jaszuko sem tétlenkedik. Ilonka néni ezzel kapcsolatban így fogalmazott: „Jaszuko elbúcsúzása szerencsére nem örökre szólt – évenként visszajárnak Magyarországra, ilyenkor felkeres, tanácsot, mintát, barátságot kér. Maga is vezet szakköröket, sőt a Magyar Barátság szakkörével meg is látogattak bennünket, 2005-ben.” A látogatás után egy köszönő levél is született, Jaszuko maga írta, kiváló magyar nyelvhelyességgel: „Köszönöm a szíves fogadtatást Székesfehérváron és a sok segítséget. A szakkör tagjai is nagyon örültek. A kapott hímzések nezegetve [sic] mindig eszünkbe jut a sok segítség és támogatás, amit kaptunk. (...) Minden nap az anyagokat rendezgetem, azt se tudam [sic], honnan kezdjem. De ez is öröm számomra.(...)”

Köszönöm a szíves fogadtatást Székesfehérváron és a sok segítséget. A szakkör tagjai is nagyon örültek. A kapott hímzések nezegetve mindig eszünkbe jut a sok segítség és támogatás, amit kaptunk. Szeretnék köszönetet mondani azoknak akik a könyveket, fonal mintákat adták. Inné fogok nekik is. Sajnos kevés volt az idő, nem tudtunk nyugodtan megbeszélni mindent. A férjemmel együtt nagyon hálásak vagyunk az oktatásért is. Minden nap az anyagokat rendezgetem, azt se tudam honnan Kezdem. De ez is öröm számomra. A sok szép anyagot felosztjuk, és a társaság fogja megőrizni. Szeretnék felhasználni őket a további munkáinkhoz. Kérek, vigyazz magadra, és remélem, mivel előbb újra láthatlak. Nagyon hálás vagyok mindenért. Ezután is igyekezni fogok a munkában.

Jaszuko köszönőlevele

Jaszuko minden kedvesen megfogalmazott magyar szavából árad, mennyire meghatározó volt számára a Magyarországon töltött két és fél év, mennyire megszerette a magyar néphagyományt és Ilonka nénit is. A szeretet pedig kölcsönös: „Boldog vagyok, hogy szívem kincseit értékes, szorgalmas, értő emberekkel oszthatom meg. – írta nekünk Ilonka néni. Iszomura Jaszuko és Takudzsi ezeket a „kincseket” felhasználva fáradhatatlanul őrzik a magyar néphagyományt – Nagojában.

Ilonka néni és a japán hímzőkör

A cikk alapjául szolgáló forrásanyagokat, újságcikkeket, fotókat Párniczky Józsefné bocsátotta az MJBT rendelkezésére.

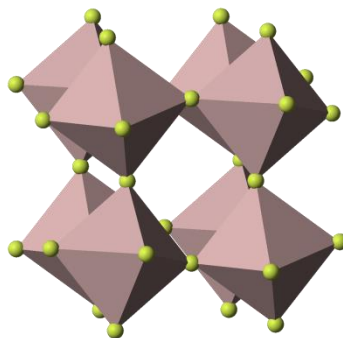
Az anyagokat összerendezte: *Lázár Marianna*

A cikket írta: *Hajnal Krisztina*

Hírek

Örömmel jelentjük, hogy Japán legtekintélyesebb tudományos kiadójának gondozásában megjelent a Maruzen Encyclopedia of Polyhedra (A poliéderek enciklopédiája, 325 oldal) című mű, Mijazaki Kódzsi professzor szerkesztésében. A kötet külön érdekessége, hogy a szerző számos magyar kutató munkáját is beleépítette a tartalomba. Az Élményműhelyek közreműködői közül Szilassi Lajos, F. Farkas Tamás, Bérczi Szaniszló eredményei jelennek meg a műben, továbbá többek között Emmerich György, Császár Ákos, Tarnai Tibor, Fejes Tóth László, Baracs János, valamint Rubik Ernő munkássága is előtérbe kerül.

A poliéder egyébként minden oldalról síkok által határolt térbeli testet jelent, ahogy azt az alábbi ábra is mutatja:

Kép forrása: <https://hu.wikipedia.org/wiki/F%C3%A1jl:Aluminium-trifluoride-3D-polyhedra.png>

Olvasnivaló

Renku a Károli Egyetem hallgatóinak tollából

Karácsonyi láncvers

Épp kitekintek
jégvirágos ablakon -
fenyőillat száll *Stumphauer Szilvia*

Az öreg fa, a fehér
hó alatt roskadozik *Szabó Tamás*

Benn a melegben
mamával a konyhában
sütjük a bejglit *Berényi Flóra*

Haragot félretéve
habkarikát aggatunk *Gránicz Tünde*

Kint már havazik
a karácsonyfa készen
csillagszóró ég *Zsigmond Barbara*

2016. december 7-én a Japán Alapítvány és a Magyar Pen Club szervezésében, a Japán Pen Club által delegált hat író közreműködésével került sor egy egyedülálló irodalmi szemináriumra. A kétrészes rendezvény során az érdeklődők a modern japán irodalom sajátosságairól szóló előadásokat hallgathattak meg Szató Ajako, a japán Pen Club igazgatója, Vihar Judit, az MJBT elnöke, valamint Aszada Dzsiró, a japán Pen Club elnökének révén.

A szemináriumon részt vett továbbá Csino Jukiko is, a japán Pen Club igazgatója és a Nőírók Bizottságának elnöke is, aki a modern japán női szerzők törekvéseiről tartott előadást. Az alábbiakban két novellát is közlünk tőle magyar fordításban.

Fordulatos élete során Csino Jukiko francia szakos egyetemistából színésznő, majd utazó író lett, amelynek révén az 1990-es években Kínába is eljutott és tevékenyen hozzájárult a kelet-ázsiai irodalmi kapcsolatok elősegítéséhez. A japán-kínai problémákat bemutató regényéért (Han Szúin no cuki) Szubaru-díjjal is kitüntették. (Forrás: Japán Alapítvány budapesti iroda honlapja.)

Csino Jukiko: A japán divatbabák és a Living Eri

A hatvanas évekbeli Japánban a Barbie és Tammy babát követően több divatbaba is megjelent, amely mással összehasonlíthatatlan, egyedülálló japán szépséggel rendelkezett. Az úgynevezett Scarlett babát a Nakazaki gyár dobta piacra 1966-ban. A csücsörítő száj kissé elégedetlen arckifejezést kölcsönöz a babának, de épp ez teszi tündérivé. A neve skarlátvirágot jelent. Talán ebből sem nehéz rájönni arra, hogy egy egész virágcsokor-csapat áll mögötte: a húgának, Rózsánádnak, van egy Ibolya nevű barátnője. Az unokatestvérüknek Liliom a neve. Scarlett ruhája pontosan lett elkészítve, még a bélését is gondosan varrták meg, és az egésznek olyan felnőttes a stílusa. Ez is azt bizonyítja, hogy a hatvanas évekbeli Japánban megjelenő divatbabáknak gondosan kidolgozott ruhái voltak, a Tammy babától kezdve egészen Scarlettig, nem pedig csak a Barbienak.

Képek forrása: pinterest.com

Az 1967-ben megjelent Licca babának mindig olyan csinosak a barátnői, hogy nem is hasonlítanak gyerekekre. A Licca baba-sorozatból a hetvenes években megjelent Lady Licca ragadta meg a figyelmemet, ő teljesen más, mint az előbb említett Kajama Licca. Eredeti neve Kitahara Licca, szintén egy 16 éves francia-japán félvér, és missziós iskolába jár. Két közeli barátnője van, a svájci-japán Hanazono Dzsunko és az amerikai-japán Sirokava Aja. Mindketten az Amerikai Nemzetközi Iskolába járnak. Furcsamód valóságűek ezek a történetek.

Ezen kívül létezik a Jukko nevű baba is, neki aszerint változik a külseje, hogy milyen szerepben van éppen: hol biciklizik, hol balettozik, hol ruhát varr. Meglepődtem, hogy beindult a varrógépe, amikor beletettem az elemet. Létezik még a Nana baba, neki a szivárvány hét színével megegyező parókája van, a Locotan, ő képregényhős, a hosszú lábú Leggy, és a Rina baba, ő elég nagy méretű baba. A *Versailles-i Rózsák* című képregény egyik szereplője, Oscar is megjelent babaként. Még biztosan rengeteg baba volt, amiről nem is tudok. Amit érdekesnek találtam, hogy a babák váltóruhái az akkori divatra hajaztak, függetlenül attól, jól állt-e nekik, mint például azt a hatvanas évek végétől a hetvenes évek elején kibontakozó mod stílusú egyberuha, az öltöny és a rövidszoknya megjelenése mutatja. Bár Licca a *tinilány mangák* világából jött, a romantikus ruházat mellett *Group Sounds* stílusú ruhája is van, amely az akkori társadalmat tükrözi.

Képek forrása: pinterest.com, etsy.com.

A japán divatbabák elterjedésével az amerikai Mattel cég úgy érezte, hogy a csípőnél elforgatható Twist Barbie után nem mennek sokra a Living Barbie-val, ezért inkább egy újabb babát mutattak be: a Living Eri-t. Még nem volt olyan baba, amelynek a megszerzésével ennyit szenvedtem volna. Mindenesetre nagyon drága volt. Árveréseken vettem részt, amelyek folyamatos kudarcral végződtek félúton. Eri esetéből megtanultam, mennyire fontos ezeken az árveréseken, hogy el tudjuk engedni a dolgokat. Ha nem sikerül megvenni, nem kell hozzá ragaszkodni, tovább kell lépni és a következőben kell reménykedni. Nem szabad bosszankodni, ha valaki más kezébe kerül. Eszerint próbáltam cselekedni és vártam, amíg váratlanul meg nem jelent egy olyan baba, amire még senki sem tett ajánlatot, mert már egyszer megvették magas

áron. Merész elhatározással ajánlatot tettem, de a többiek mintha feladták volna, nem jelentkezték, és végül fél áron, elég könnyen sikerült megnyernem az árverést. Amikor végre hozzám került, egy imádnivaló, ritka szépséggel rendelkező és elbűvölő kislányt tartottam a kezemben. Álmodozó tekintete egyaránt érvényesült a Barbie és a japán divatbabák világában. *Tinilány mangákra* jellemző csillogás ült a szemében, amelyet műszempillák díszítettek. Akármeddig néztem a korszak ideálját megtestesítő szépséget, – nem tudtam megunni soha.

Fordította: Bukta Juszina

Csino Jukiko: Han Suyin holdja

A férfi Peking felé hajtott. Egy új fehér kocsival ment a randevúra. Vettem, így mesélte, de közben a barátjától kölcsönözte. Egy cseh cég által gyártott Skoda volt. Erről jut eszembe, mostanában hirtelen elárasztották a kocsik az utakat. A magántulajdonban lévő autók száma nőtt ugyan, de ezek nem téptek veszettül az utakon. Rohamos változás sújtotta az egész kontinenst.

A férfi felvett a kölcsönzött Skodába és maga mellé ültetett, majd egy ismeretlen park felé kanyarodott. Már éjszaka volt, ezért a hátsó kapuhoz hajtott, belépődíjat se kellett fizetnie. Kézen fogva haladtunk előre a sötét úton.

Egy lótoszokkal benőtt tavacska bukkant elő. A víz felszínén magasba nyúló lótoszlevelek, hol összegömbölyödtek, hol szétnyíltak, ahogy a lágy szellő ringatta őket. A környéket édes paradicsomi illat lengte be, erősen csapkodtak a hullámok. Buddha jelenléte a lótosztó látványa miatt volt logikus. Akár egy felbontatlan árucikk édessége, amit még egyáltalán nem nyitottunk ki, úgy voltak a bimbók bezárva, ha hirtelen kinyílnának, csak csodálatos illatukat éreznénk.

A lótoszokkal benőtt tó közepén volt egy másik lótosz tavacska. Ennek a belsejében pedig egy harmadik lótosz tó látszott, ahol senki sem szokott járni. Mialatt leültünk ennél a tónál, a férfi a kezembe adott egy formás lótoszlevelet. A lótosz szárát, mint egy fehér, tiszta fonalat, hosszan kifele húztam. Kandata pókfonala. A férfi mondott valamit. Nem értettem. Egy négy írásjegyből álló példázat lehetett, s bár sok-sok tanár óráját és tanítását végighallgattam, mégsem volt elég ahhoz, hogy ki tudjam mutatni a női és a férfi szív közti vonzalmat.

A férfi már nem szólt egy szót sem, meg akart csókolni. Előhúztam a táskámból a notebookomat és megkérdeztem, hogy ismeri-e Han Suyint. Ezen az estén éppen telihold volt, ilyen erős fényben pedig még az LCD képernyő is jól olvasható.

– Nem ismerem – válaszolta, majd visszakérdezett. – Ki az?

– Egy olyan nő, aki azt mondta, hogy a hold Pekingben a legnagyobb és a legszebb a világon. Ezúttal anélkül, hogy a notebookot használtam volna, megmutatkozott az eredmény a férfi hiánya és az erőfeszítés között.

– Vajon megértette a jelentését? – aggodalmaskodtam.

– Nézd, Peking holdja – mutatott a férfi a víztükörré. – Úgy tűnik, hogy a lótusztó levelei között bujkál. Még motyogott valamit az orra alatt, de aztán nem szólt többé hozzám, gondolataiba süppedt. A vízben lévő hold olyan, mint egy virág a tükörben...

A férfi megint meg akart megcsókolni. Én is megpróbáltam. Ha ketten együtt voltunk állandóan veszekedtünk, nem értettük meg egymást. Hát többet ne találkozzunk! Egy ilyen felvetéshez kellemetlen lenne, ha elő kéne húzni a táskámból a notebookomat. Egyetlen szót sem váltottunk. A paradicsomi éjszakába burkolózva, a túlvilági, édes illatok közt, nem történt más csak már-már nevetségesen tökéletesen szeretkeztünk.

Valójában sok dologról szerettem volna beszélni vele. Ma reggel felkeltem és megnéztem *A szerelem nagyon ragyogó dolog* című romantikus filmet. Hongkongban játszódó, régi hollywoodi történet. Nagyon híres főcímdala van, egy kicsit *A fehérhajú lány* zenéjére emlékeztet. A szív húrjait megpendítő, felkavaró dallam. Bár két teljesen más sztori, mégis sok a közös bennük. Egyetlen férfit örökké szeretni, bárhogyan is van, ezt minden létező nő vakon hiszi, és a világ népei akkor szabadulnak fel, ha a munkásosztály felszabadul. Így végül is mindkét mű a nő tökéletes magányát festi le. Suyin a szerelme halála után is megmássza a hegyet, ezt a kirándulást még ketten tervezték el, a fehérhajú lány pedig egy olyan hegyen tengeti életét, amit senki sem ismer. Most először én is átéltem a teljes magányba zárkózást, hogy találkoztam veled. Talán az is az eszembe jut, hogy elég a pompás kényelem és akkor egyszerre jobb lesz az élet is! Azonban az ilyenfajta jellem és viselkedés a lélek mérge, minden egyes alkalom időről időre növeli a két ember közti távolságot. Bár már eredendően távol vagyunk egymástól, de csak tovább nő a

kettőnk közti úr. Ha érzelgős akarok lenni, csak egyetlen perc és már távol vagyunk. Látod, még most sem tudok másra gondolni, mint arra, hogy csak a gyönyör a biztos. Mivel nem muszáj felkelnem, szeretnék lótoszbimbók között aludni. És úgy aludnék, hogy belefeledkeznék a mennyek illatába és Han Suyin holdjába.

Fordította: Gellén Veronika, Rátkai Luca, Stumphauser Szilvia, Vihar Judit

Az alábbiakban az elmúlt időszak eseményein készült fotókból szemezgetünk:

Fotók: Borsányi Klára

A Magyar Origami Kör által feldíszített karácsonyfával kívánunk minden kedves tagunknak kellemes karácsonyi ünnepeket és sikeres új évet!

Fotó: Villányi Mariann

A Magyar Origami Kör karácsonyfája előben is megtekinthető a Nagytétényi Kastélmúzeumban 2017. január 8-ig. További információ: www.imm.hu/hu/programs.

A Kizuna következő száma várhatóan 2017. március első felében jelenik meg. Cikkeiket, hozzászólásaikat február végéig küldhetik el **Horváth Alíz** szerkesztőnek (holiza5@gmail.com). Aki fel szeretne iratkozni naprakész e-mail levelezőlistánkra, az az mjbt-subscribe@yahoogroups.com címre írjon levelet! Honlapunk: <http://mjbt.hu> és www.facebook.com/mjbt.hu.

KIZUNA – megjelenik negyedévente. Alapította Szentirmai József. Kiadja a Magyar-Japán Baráti Társaság. (Nemzetek Háza, Budapest, VI. Bajza u. 54.)

A Magyar-Japán Baráti Társaság helyi csoportjainak és tagozatainak elérhetőségei:**Baja:** Balogh Nikolett. Tel.: 06 20 2435321 E-mail: nikitta-san@hotmail.com**Dunaújváros:** Németh Irma. E-mail: cirmi63@gmail.com**Győr:** Horváth Ferenc. Cím: 9023 Győr, Ifjúság krt. 35. Tel. (munkahely): 96/516-675

Mobil: 70/705-6262 E-mail: horvferivk@freemail.hu

Gyula: Gyula MAPON Gyulai Magyar-Japán Kulturális Egyesület (mapon.gyula@gmail.com), Fodor György (alapító elnök: georgefrill@gmail.com; 06-20-397-0344); Hankó Ferenc (alapító alelnök: ferenc.hanko@t-online.hu; 06-30-486-2170)**Hódmezővásárhely:** Hegyi Attila. Tel.: 36-20/494-7657 E-mail: hegyi.attila@oriens.hu

Cím: 6800, Hódmezővásárhely, Ötvenhat mártír 2/A.

Web: www.japanrolminden.hu/mjbthmvhely

Kecskemét-Aomori Baráti Kör: Kerényi József. Tel.: 30 871 5934

E-mail: kecskemet-aomori@t-online.hu.

Keszthely: Móroczné Komáromi Gyöngyi. Tel.: 30 629 4038 E-mail: gyongyi@jmik.hu

Web: www.jmik.hu

Miskolc-Görömböly: Dr. Ujaczki Tibor. E-mail: ujaczki@citromail.hu. Cím: 3516 Miskolc, Szolártsik tér 4.**Pécs:** Wogerné Sági Judit. Tel.: 30 901 3254 E-mail: sagi.judit@gravirtechnika.hu**Székesfehérvár:** Schwerlichowszky László. Cím: 8000 Székesfehérvár, Tóvárosi ln. 50.III.10.

Tel.: 06/20-9316-117; 20/278-7024 (l./fax: (36) 22/505-544)

E-mail: schwerly@t-online.hu Web: www.magyarjapanklub.hu

Szentendre: Bassa Zoltán. Tel.: 06 30 9351256 E-mail: zoltanbassa@gmail.com**Szolnok:** Kovács Mihály. E-mail: misi-bacsi@freemail.hu**Szombathely:** Schmitt Csilla. Tel.: +36309579059 Fax: +3694321384

Cím: 9700 Szombathely, Thököly út 27. Web: www.mjbt-szombathely.mlap.hu

Tolna megye: Balogh Jenő. E-mail: mabruk@terrasoft.hu, baloghj@terrasoft.hu**Vác:** Gyarmati Péter. E-mail: leiningen@freemail.hu**Zalaegerszeg:** dr. Szigethy István, Tel: 30/9373894, E-mail: szigethyi@freemail.hu**Veszprém-megyei Magyar-Japán Baráti Társaság:** Kutics Károly. E-mail: kutics.karoly@chello.hu**Tagozatok és vezetőik:****Gasztronómiai Tagozat:** Borsányi Klára. E-mail: borsanyi.klara@gmail.com**Haiku Tagozat:** Vihar Judit. E-mail: jvihar@gmail.com**Harcművészeti Tagozat:** Dr. Szépvölgyi Géza. jujutsu@jujutsu.hu**Ikebana Tagozat:** Hajnal Krisztina. E-mail: krisztinahajnal@gmail.com**Japánkert Tagozat:** Dani Zoltán. E-mail: dani.zoltan@gmx.net**Japán öltöztetés Tagozat:** Csalló Edina. E-mail: a2yuki@gmail.com**Kalligráfia Tagozat:** Zopcsák Ferenc Zsolt. E-mail: zopcsakferi@gmail.com**Origami Tagozat:** Villányi Mariann (Magyar Origami kör). E-mail: mariann.villanyi@gmail.com**Reiki Tagozat:** Petrik Márta Magdolna. E-mail: pemama_3@hotmail.com, Tel.: 06 20 460-9104